

Even voorstellen: Betsy & Annet

Eind juli 2006, hartje zomer in de Ardennen. Het waterpeil in de Ourthe staat laag, heel erg laag. De gevolgen van de aanhoudend hoge temperaturen zijn ook hier goed merkbaar: De graangewassen in deze regio worden nu al, 3 tot 4 weken eerder dan normaal, geoogst. De maisplanten die hun echte groei-spuurt pas in augustus gaan maken, staan er, met hun dorstige blaadjes, ietwat verpieterd bij.

Maar in al dat hitte-geweld, staat de Tukhut nog steeds fier overeind, als een oase van serene rust en verfrissende koelte. De laatste juli-week zwaaien Annet en Betsy als patrons de scepter over de Tukhut. Josine en Roxanne, twee jonge bezoekersters, zijn aan de Tukhut-bar gaan zitten om de patrons die dat weekend dienst hebben in de Tukhut eens aan een diepgaand interview te onderwerpen.

Betsy, inmiddels 76 jaar jong - still going strong - is afkomstig uit Capelle a/d IJssel. Haar 61-jarige collega-patron Annet (de dames draaien hun patronsdiensten bijna altijd samen), woont in Krimpen aan de IJssel. "Kijk", zegt Annet, "en da's natuurlijk lekker handig, we wonen bij elkaar in de buurt, en kunnen dus mooi samen richting Ardennen rijden".

Op de vraag van Josine wanneer zij als patron begonnen zijn, antwoordt Betsy: "Ergens begin jaren 90 werden Patrons gevraagd voor de Tukhut. Ik heb me toen opgegeven en ben na een weekdje inwerken zelfstandig als patron aan de slag gegaan". "En ik", vult Annet aan, "ben dat pas in 1998 gaan doen. Maar we vonden het allebei niet zo leuk om alleen richting Ardennen te gaan en dus, we kenden elkaar inmiddels toch al, hebben we besloten om onze patronsdienst sindsdien samen te doen".

In het dagelijks leven blijken beide dames overigens muziekdocente te zijn. Annet is daar nog steeds actief mee bezig. Roxanne vraagt aan Annet wat ze momenteel precies doet. "Nou", mijmert Annet, "Ik geef al sinds jaar en dag dwarsfluitles aan leerlingen. Momenteel heb ik ongeveer dertig pupillen. Meestal zijn het meisjes tussen de 6 en 18 jaar oud. Weet je dat ik in al die jaren slechts aan 3 jongens les heb gegeven. Dus dwarsfluit schijnt toch echt iets voor meisjes te zijn".

Gevraagd naar een van de ergste dingen die hen tot nu toe tijdens hun patronschap is overkomen, herinneren beide dames zich nog als de dag van gisteren een overstroming van de Ourthe die ze in 2003 hebben meegemaakt.

En als Josine van Betsy wil weten hoe ze met dronken gasten omgaat, vertelt zij over haar kordate aanpak: "Nou meis, iemand die teveel drinkt, krijgt van mij eerst een stevige waarschuwing en desnoods krijgt die ene persoon een tijdelijk bar-verbod van mij. Gelukkig is een dergelijke maatregel meestal wel afdoende. En zo vaak komt dat gelukkig niet voor hoor.

Roxanne is best wel nieuwsgierig wat Betsy en Annet vinden van jeugdige bezoekers aan de Tukhut. Wat dat betreft hebben beide dames door de jaren heen de nodige ervaring opgedaan. Betsy heeft namelijk 2 kinderen groot gebracht en Annet heeft 3 koters opgevoed en is inmiddels ook trotse oma van 1 kleinkind. En Annet stelt: "Wat wij vinden van kinderen in de Tukhut? Ze zijn welkom hoor, zolang er maar niet te veel wordt geschreeuwd en onnodige drukte wordt gemaakt. Dat is nergens voor nodig".

Inmiddels is Annet lekker op de praatstoel gaan zitten en ze vertelt enthousiast: "Weet je wat ik niet zo leuk vind aan een patronsdienst? Als ik achter de bar moet staan terwijl er nauwelijks bezoekers zijn. Dat vind ik oer- en oer-saai. Maar zodra er meer mensen in de Tukhut zijn, is het aan de Tukhut-bar meteen een stuk gezelliger". En Betsy vult aan: "Ja, want dan maak je eens 'n praatje met deze of gene en geloof me, aan het eind van de dag hoor je de meest uiteenlopende belevenissen en avonturen van mensen. Heerlijk, toch?".

Josine heeft ook nog een brandende vraag: "Wat zijn eigenlijk jullie vrijetijdsbestedingen?" Bij die vraag trekt Betsy in eerste instantie een beschouwend gezicht en meteen daarna vertelt ze glimlachend: "Ik ben dol op muziek en ben vroeger muzieklerares geweest. Wist je dat ik zelfs dwarsfluitles heb gegeven aan Annet? En o ja, voor ik het vergeet: Ik ben dol op filosofie". En Annet blijkt zoals gezegd nog steeds muziekles te geven. Dat is toch een beetje haar lust en haar leven. Wandelen, bijvoorbeeld in de omgeving van de Tukhut, blijkt ook een van haar favoriete bezigheden te zijn."

Over muziek gesproken: Nu wil Roxanne nog wel weten van welke muziek Annet het meeste houdt. "Nou", verhaalt Annet, "Het zal je niet verbazen dat ik met mijn achtergrond helemaal gek ben van klassieke muziek. Maar wist je dat ik recent zelfs spinvis heb ontdekt? Had je niet verwacht, hè?"

Op de vraag van Josine of een van de patrons-dames dit weekend nog iets bijzonders heeft gedaan, antwoordt Betsy: "Ik ben zaterdagavond lekker met een groepje mensen mee geweest om de Vignoble-grot eens te verkennen. Heb daar, voorzien van een goede helm, mijn ogen uitgekeken. Zonder die helm zou ik nu overigens barstende hoofdpijn hebben gehad, want ik heb toch wel een paar keer flink m'n koppie gestoten. Dus het kruipen door de lagere gedeeltes van die grot laat ik, gezien mijn leeftijd, graag aan de anderen over".

Afsluitend willen Betsy en Annet nog even een gezamenlijke oproep doen: "Lieve lezers van dit verhaal, schroom en aarzel niet langer en kom gewoon eens 'n keertje sfeerproeven in de Tukhut. Dus boek een paar overnachtingen in de Tukhut en kom zelf ontdekken wat Sy en omgeving u zoal te bieden hebben".